

LBRIS

We know
books

OLINA ORTIZ

De ce mi-ai luat prietena?

Cu idei de jocuri și activități
de la Oana Moraru

Ilustrații de Marina Doholici

 UNIVERS

Într-o poieniță, la marginea unui lan de porumb, trăiau două prietene înflorate. Una se înălța, albastră și ciufulită, deasupra colților de iarbă, cealaltă lumina peste tulpini, ca un gălbenuș cu raze albe.

Printre atâtea flori de câmp, Floarea de Cicoare și Margareta — căci ele erau cele două prietene — se înțelegeau de minune. Fie că bătea vânt puternic, fie că mai dădea câte-o grindină, nu conta, Cico și Marga înfruntau nedespărțite capriciile naturii. Când soarele le încălzea blând, se distrau pe seama fluturilor nebunatici sau tachinau câte un greiere îndrăgostit de frumusețea lor. Seara, în lumina cărămizie a apusului, pălăvrăgeau despre câte-n lună și-n stele. Iar în nopțile răcoroase ale lui august, priveau fermecate cerul luminat de spectacolul Perseidelor.

Nu erau prietene mai bune ca ele cât se întindea câmpul de mare!

LBRIS

We know
books

Asta până într-o zi. Ce zi cenușie și grea a fost pentru Margareta! Ochiul ei mare și galben scăpăra, petalele-i foșneau a neliniște, ceva o rodea pe dinăuntru. Degeaba se uita Cico drăgăstos la ea, așa cum se-ntâmpla mereu. Marga-și ferea privirea și făcea fețe-fețe... Ce-o fi pățit?

Lângă ele fluturau petalele ca focul ale unei Flori de Mac. Așa îmbujorată cum era, imediat după ce se deschisese, Măcișoara atrăgea toate privirile. Iar insectele zglobii roiau pe lângă roșeața ei neasemuită.

— Hm! Măcișoara vrea să-mi ia prietena... pufnea Marga încetișor, fără s-o audă Cico.

De fapt, la început nu fusese decât vântul. Un pui de vânt buclucaș înclinase tulpinița Florii de Cicoare către Floarea de Mac. Parcă se-apleca să-i spună ceva. Apoi, imediat, Măcișoara se încovoiase ușor către Cico, tot aplecată de adierea aceea provocatoare. Mai târziu, când nicio boare nu mai tulbura liniștea verde, Cico se dăduse parcă mai aproape de Măcișoara și parcă-i și zâmbea.

— Bine, bine, înțeleg să se gudure pe lângă ea pezevenghii de greieri și fluturii neastâmpărați, dar cea mai bună prietenă a mea?!... Cum? Tocmai Cico? se frământa Marga, cu petalele răvășite de pizmă.

